

Arrest

nr. 73 615 van 20 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, dient op 5 juli 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag resulteert in een beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 september 2011 houdende het onontvankelijk verklaren ervan. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.07.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

*T.Z.(...)
geboren te N. op (...)
+ partner :
T.D.(...)
geboren te O. op (...)
+ kinderen :
T.L., (...)
T.I., (...)
T.A. (...)
T.A. (...)
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter — § 3 3° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4^e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 08/04/2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

1.3. Deze beslissing wordt aan verzoeker betekend op 20 september 2011.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het eerste middel luidt als volgt :

“1. Verzoeker haalt een eerste middel uit de schending door de Belgische Staat van de materiële motiveringsverplichting ex art. 1 t.e.m. 3 van de wet van 29 juli 1991 iuo art. 9ter § 3, 3' Vreemdelingenwet.

Ten onrechte wordt in de bestreden beslissing gesteld dat het medisch getuigschrift geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van de ernst van de aandoening van verzoeker.

2. Primo werd de bestreden beslissing genomen door de ene of de ander attaché zonder enige (bewezen) medische opleiding, kennis of onderlegdheid.

Bij gebreke aan deze medische opleiding, kennis of vertrouwddheid kan deze attaché geen uitspraak doen of de diagnose door een geneesheer ook een beoordeling van de ernst van de aandoening inhoudt.

Enkel een geneesheer-arts kan met zekerheid uitspraak doen of een medisch getuigschrift een beoordeling van de ernst van de ziekte inhoudt; het is niet aan juridische medewerkers/ attachés om hierover uitspraak te doen.

Aangezien in casu geen advies of beslissing voorlegt van een arts-attaché, mist de bestreden beslissing draagkracht, is de motivering onvoldoende zeker, onvoldoende onderbouwd en is zij derhalve in strijd met de materiele motiveringsverplichting.

3. Anderzijds merkt verzoekster op dat uit het medisch attest ontegensprekelijk wél de ernst van de aandoening blijkt (stuk 3):

Primo blijkt de ernst van de aandoening voldoende duidelijk uit de aard van de aandoening; het getuigschrift vermeldt immers (ondermeer):

- *"Depressie met veel angst, slaapstoornissen, multipele somaforme klachten"*
- *Onder gevolgen en complicaties wordt vermeld: "acute psychose, suicide, status epilepticus"; ook deze vermelding is een toelichting nopens de graad van de ernst van de ziekte*

Anderzijds blijkt de ernst van de aandoening voldoende duidelijk uit de aard van de verschillende aandoeningen waaraan verzoeker lijdt:

- *PTTSen depressie*
- *Epileptiform syndroom*
- *Chronische gastroduodenopathie*
- *fiefluxoesophagitis gr. A*
- *Lumbale spondilose met pijn syndroom*
- *Tanden infectie De diagnose zelf impliceert m.s.vj. reeds een uitspraak omtrent de ernst van de ziekte.*

Waar de bestreden beslissing stelt dat er geen enkele uitspraak wordt gedaan nopens de ernst van de aandoening van verzoekster, is zij derhalve feitelijk onjuist gemotiveerd, aangezien deze argumentatie manifest in strijd komt met de inhoud van het door verzoekster bijgebrachte medische attest.

4. De beslissing is eveneens onjuist gemotiveerd waar zij stelt dat in het medisch getuigschrift geen uitspraak wordt gedaan m.b.t. de noodzakelijk geachte behandeling.

Het medisch getuigschrift vermeldt expliciet de noodzaak van een medicamenteuze behandeling met vermelding van de precieze medicatie en de hoeveelheden (onder punt C) en stelt eveneens uitdrukkelijk dat de regelmatige opvolging door een psychiater vereist is."

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij, onder verwijzing naar de motieven van de bestreden beslissing en artikel 9, § 3, 3° van de vreemdelingenwet, dat duidelijk is dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris bevoegd is om de ontvankelijkheid te beoordelen van het medisch getuigschrift, dat in het voorgelegde getuigschrift enkel de aandoeningen van verzoeker worden opgesomd doch nergens melding wordt gemaakt van haar graad van ernst, terwijl die conform artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dient te worden vermeld. Zij verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat naar haar mening haar standpunt ondersteunt en concludeert dat de aanvraag terecht onontvankelijk werd verklaard.

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, *in casu* in het licht van de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.4. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Artikel 9ter

§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

2.5. Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Indien de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aangetekend wordt opgestuurd naar de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde, in de aanvraag de effectieve verblijfsplaats in België vermeld wordt, de aanvrager zijn identiteit aangetoond heeft, het standaard medisch attest voorgelegd heeft bij zijn aanvraag en dit standaard medisch attest beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag ontvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

2.6. Omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift en de daarin opgelegde te verstrekken informatie, wordt in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

2.7. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag een standaard medisch getuigschrift, zoals vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hebben gevoegd. Dit wordt door de verwerende partij niet betwist.

Dit standaard medisch getuigschrift werd op 8 april 2011 ingevuld door Dr. D.E.(...) en vermeldt onder punt *“B/Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend”* dat verzoeker lijdt aan: *“PTSS, depressie met veel angst, slaapstoornissen, multiple somatoform klachten. Epileptiform syndroom. Chron. Gastroduodemopathie. Refluxoesophagitis gr. A, lumbale spondilose met pijn syndroom. Tandeninfectie.”*

Voorts wordt geattesteerd onder punt *“D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?”*: *acute psychose, suicide, status epilepticus”*.

2.8. Uit het medisch getuigschrift kan aldus worden afgeleid dat verzoeker lijdt aan posttraumatisch stress syndroom en depressie met veel angst en slaapstoornissen en nog een veelvoud aan aandoeningen en dat wordt vermeld dat zijn aandoeningen, indien de behandeling wordt stopgezet, zouden kunnen leiden tot een acute psychose, suicide en status epilepticus.

Gelet op deze concrete specificaties kan *in casu* niet in alle redelijkheid worden aangenomen dat *“Het standaard medisch getuigschrift dd 08/04/2011 [...] geen enkele uitspraak [toont] omtrent de graad van ernst van de ziekte.”*

Verzoeker kan dus worden bijgetreden waar zij stelt dat er in het medisch attest wel uitspraak is gedaan over de graad van ernst van de ziekte. De uiteenzetting van de verwerende partij in haar nota doet daaraan geen afbreuk: in strijd met wat zij meent te kunnen stellen, wordt in het attest niet alleen een opsomming gegeven van de aandoeningen van verzoeker, maar wordt ook uitspraak gedaan over de graad van ernst van de ziekte. Het arrest, ten slotte, waarnaar zij verwijst heeft betrekking op een zaak die niet volledig analoog is met de onderhavige zodat het alleen al om die reden niet dienstig kan worden aangebracht ter ondersteuning van haar standpunt in het kader van het huidige beroep. De schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is derhalve aangetoond.

2.9. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS